

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

XVII. évfolyam.

1902. Május.

5. szám.

és melléklete: a

KERTÉSZ-GAZDA

II. évfolyam. — 5. szám.

Legolcsóbb hirdetés!

a „MÉHÉSZETI KÖZLÖNY“-ben:

Garmond-soroként: 16 fillér.

Egész oldal (187 □ cm)

egyszeri hirdetése: . 6 kor. — fill.

Féloldal » » . 3 kor. 20 fill.

Negyed-oldal » » . 1 kor. 60 fill.

Egyesületi tagoknak és féléves hirdetőknél 20%-kal,
egész-éves hirdetőknél 25%-kal olcsóbb.

Kis-hirdetés félhasábos soroként 16 fillér. Egyesületi tagoknak 2 sorig ingyen.

A hirdetési díjak előre beküldendők.

Hirdetéseket elvállal:

a MÉHÉSZETI KÖZLÖNY kiadóhivatala

Kolozsvártt, Bástya-útca 2.

Megrendelések alkalmával a Méhészeti Közlönyre való hivatkozást kérjük.

Erdély legrégebb műasztalos-gyára!

B. BAK LAJOS

kolozsvári

műasztalos-gyárában

a legkitünőbb minőségben és a legjutányosabb árakon, a megrendelők kívánásainak és a határidő pontos betartásával készülnek: **mű-butorok**, mindenemű **épület-asztalos-munkák**, **templomi-, iskolai-, üzleti- és lakásberendezések.**

A gyár ajánlja továbbá *saját készítményű* és a *legjobb hírnévnek örvendő* **parquet-mukáit**, melyeket minden minőségben és a *legolcsóbb árakon* szolgáltat és akár meglévő padozatokra, akár aszfaltba oly módon állít be, hogy eddig-elé hasonló munkáival ugy a *kitünő minőség* és *bedíltás*, mint az *ár* tekintetében *versenyen kívül áll.*

A **B. Bak-féle aszfalt-parquet** különösen ajánlatos *nedves lakásoknál.* A *legjobb*nak bizonyult. (9—12.)

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Sötér Kálmánnak

A MÉH és VILÁGA

cz. nagyfontosságú művéből az I. és II. kötet (elméleti rész) megrendelhető **Biró Gyula** pénztárosnál Wesselényi-utca 9 sz. mélyen leszállított áron.

A finom velin papíron kiállított s számos képpel illusztrált két vastos kötet ára füzve 4 korona. Díszkötésben 4 kor. 60 fillér.

Csomagolás és bérmentesítésre 76 fillér küldendő.

Jobb és

megbízhatóbb

magvakat

nem is ajánlhatunk, mint a
minők

BCU Clarendon University Library
28 év óta

MAUTHNER ÖDÖN

csász. és kir. udvari mag-
kereskedésében

BUDAPESTEN

kaphatók.

Tűzmentes pénzszekrények.

REMÉNYIK VICTOR

VASKERESKEDÉSE

KOLOZSVÁRTT, FŐTÉR.

Ajánlom jól berendezett raktáromat minden-
nemű **méhészeti cikkekben**; u. m. országos méretű
Bodor-féle kaptárok, legjobb minőségű **műlép**, **javi-**
tott mézpörgetők, **Hannemann-féle rács**, herefogók,
keretfogók, méhész-pipa, dohányzó- és nem do-
hányzóknak, méhész-sipkák, kaucsuk-keztyűk és
mindennemű lép- és sejt-kések nagy választékban.

Mezőgazdasági és kertészeti cikkekből kü-
lönösen ajánlom a legjobb minőségű **vaseket**,
kézi kukoricza-morzsolót, amerikai acélvillákat,
kaszákat, sarlókat, gereblyéket, amerikai széna-
fűrészeket. Továbbá kerti fűrészeket, kerti ollókat
és szemző késeket.

Végül fölhevonom b. figyelmét **konyhaberende-**
zési és háztartási cikkeimre, melyek közül aján-
lok különféle vajverő-gépeket, amerikai fagyalt-
gépeket, ruhamangorló és facsaró gépeket, kitünő-
en zománczolt lemez- és öntött edényeket. Raktárt
tartok még valódi berndorfi alpacca és alpacca-
ezüst evőszerekből és nickel edényekből.

Vidéki megrendeléseket azonnal és pontosan
eszközölöm.

3—12

Kiváló tisztelettel

Reményik Victor.

Ló- és marhanyíró-ollók.

Nyomatott Gámán J. örökösénél Kolozsvárt. (Kossuth Lajos-utca 10.)

Legjobb fajta vihar- és istálló-lámpák.

Vasbútorok nagy választékban.

Méhészeti Közlöny.

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZEGYESÜLET SZAKKÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN HÓNAP 1.-ÉN.

Az Erdélyrészi Méhészegyesület tagjai a tagsági díj fejében kapják. Tagsági díjak: rendes tagok részéről egy évre 4 kor., körli tagok részéről egy évre 2 kor. — Minden pénzküldemény Biró Gyula, tanítóképző-intézeti tanár, egyesületi pénztáros úrhoz, Kolozsvár, Esterházy-útea 21. sz. címzendő.

A lap szellemi részét érdeklő közlemények és reklamációk a „Méhészeti Közlöny szerkesztőségének Kolozsvár, Bástya-útea 2.” címzendők.

Közleményeink utánnyomása a forrás teljes és pontos megnevezése nélkül tilos.

A kéziratokat nem adjuk vissza.

Reklamációkat csak a következő hónap 15.-éig és csak a postahivatal útján fogadunk el.

Felelős szerkesztő: Szentgyörgyi Lajos. Főmunkatárs: Nagy János.

21637. szám

VI. 4.

Pályázati hirdetés.

A gödöllői állami méhészeti gazdaságban folyó évi május és június hónapokban kertészek, vinczellérek, erdő-, gát- és vasuti örök, továbbá földmivesek és kisgazdák számára egy-egy hónapra terjedő méhészeti tanfolyamok fognak tartatni, melyekre ezennel pályázat hirdettetik. Célja ezen tanfolyamoknak a tanfolyamra felvetteket bevezetni a méhtenyésztés elméleti ismereteibe és gyakorlatába, megtanítani őket a méhkaptárokra és egynémely segédeszközöknek házilag való elkészítésére is, hogy haszonnal méhészkedhessenek. *Mindkét tanfolyamra felvétetik 20 20 hallgató.* A pályázni szándékozók felhivatnak, hogy egy koronás bélyegjeggyel ellátott folyamodványaikat, melyben a tanfolyamok egyi kére történő felvételeiket kéri, a m. kir. földmivelésügyi miniszterhez czimezve, fölöttes hatóságuk, a földmivesek, vagy más foglalkozásuak pedig községük előljáróságának ajánlásával ellátva, folyó évi április hó 30-ik napjáig az országos méhészeti felügyelőséghez (Budapest, I. ker. Krisztina-körút 91. sz.) nyujtsák be.

A tanfolyamok bármelyikére felvettek közül a szegénysor-

suak, ha ezen állapotukat hiteles szegénységi bizonyítvánnyal igazolják. a tanfolyam tartama alatt ingyen részesülnek teljes ellátásban, olyformán, hogy ételmezést a gazdaságban kapnak, lakásról pedig a községben önmaguknak kell gongoskodniok, minek fejében azonban egyenként 12 koronát kapnak. A fizetés kötelezettsége mellett felvett hallgatóknak ételmezésük fejében hetenként 8 koronát kell fizetniök s a községben bérelt lakásuk bérét is sajátjukból kell fizetniök.

A hallgatók kötelesek magukat az intézet szabályzatában megállapított ügyrendnek alávetni és a méhészeti gazdaság vezetőjének útmutatását és rendelkezéseit szorosán követni.

Az a hallgató, aki ehhez nem alkalmazkodik, vagy bármily irányban kifogásolható magaviseletet tanúsít, a gazdaság vezetője által bármikor kizárható.

Budapest, 1902. április hó 2-án.

M. kir. földmívelésügyi miniszter.

A temesvári vándorgyűlés programja.

Az egész ország méhészközönsége nagy érdeklődéssel tekint a temesvári nagy napok elé, mikor a német, osztrák és magyar méhészek XLVII. vándorgyűlése s azzal kapcsolatban nagyszabású méhészeti kiállítás fog Délmagyarország fővárosában tartatni. A nagynapok részletes programja, mely úgy a tervezett előadások, mint a jelentkezett kiállítók felsorolását is magában foglalná, természetesen nincs még készen, de nagy vonásokban mégis tájékoztat bennünket azokról a következő hivatalos összeállítás:

»*Augusztus 30-án*, szombaton ismerkedési estély. (A helyiségre nézve még nem történt megállapodás, de valószínűleg a trónörököshöz czimzett szállóban fog megtartatni.)

Augusztus 31-én, (vasárnap). A vándorgyűlés védnöke, dr. *Darányi Ignác* földmívelésügyi m. kir. miniszter úr ő nagyméltósága fogadása a józsefvárosi indóháznál.

Szeptember 1-én (hétfőn) délelőtt 9 órakor a vándorgyűlés megnyitása, a védnök úrnak, az idegen vendégeknek és a közönségnek üdvözlése.

Dr. *Dzierzon János* előadása, azután megnyitása a kiállítás-

nak és ennek megtekintése. Délben társas ebéd; délután megtekintése a városnak; este vacsora a gyárvárosi sörházban.

Szeptember 2-án (kedden) folytatása az előadásoknak, a bíráló bizottság megkezdi munkáját, déli 1 órakor diszebed a trónörökös szállóban, délután találkozás a kiállításban, este cigányzene a trónörökös vendéglőben.

Szeptember 3-án (szerdán) folytatása és befejezése az előadásoknak. A jury működésének befejezése és az eredmény kihirdetése, illetve díjkiosztás. Társas ebéd és 1 órakor külön vonat Temes-Gyarmatára, báró Ambrózy Béla méhészetének és kertészetének megtekintése, este 7 órakor vissza Temesvárra.

Szeptember 4-én (csütörtökön) kirándulás a Dunához Báziáson át, megtekintése a Vaskapunak, visszajövet meghálás Herkulesfürdőben.

Szeptember 5-én (pénteken) megérkezés Pancsovára és az utazás folytatása Gödöllő felé. Megtekintése a gödöllői állami méhészgazdaságnak Saárossy Kapeller Ferencz miniszteri osztálytanácsos úr kalauzolása mellett.

Egyelőre értesítjük a t. közönséget, miszerint biztos reményünk van, hogy utazási díjmérséklést kapunk úgy a vasútaktól, mint a Dunagőzhajózási társulattól is még pedig olyképen, hogy egy III. osztályu jeggyel a II. kocsiosztályban, egy fél II. osztályu jeggyel pedig a III. kocsiosztályban lehet utazni. Továbbá van szerencsénk még megemlíteni és a t. méhésztársak figyelmét különösen arra is felhívni, hogy a tervezett kirándulás Délmagyarország legérdekesebb pontjait fogja érinteni. Már a Vaskapu megtekintése is felette érdekesebb és remek benyomást fog gyakorolni, szintugy a Herkulesfürdő is, mely az ő párját ritkító természeti szépségü vidékével és fekvésével oly vonzerőt gyakorol a nagy közönségre, hogy tagadhatlanul ez fogja a kirándulás legérdekesebb pontját képnzni.

Báró Ambrózyhoz sem lesz érdektelen a kirándulás, különösen az idegenek lesznek meglepve a nagy, 6000 lakost számláló rémet község láttára; a község már most örömmel és készséggel várja a megtisztelő látogatást. De a házigazda méhészete is vonzerőt fog képezni az ő egy helyen álló 400 méhtörzsével egy gyönyörű virágos kert közepén, mely a benne látható virágdiszt

illetőleg Európában egymagában áll. Báró Ambrózy nem sajnál sem fáradságot, sem költséget, ha ritka és szép virágokról van szó és Európa minden részéből hozatja Flóra illatos gyermekeit évente sok száz koronát áldozván e célra. Különösen Franciaországból érkeznek szebbnél szebb növények. Egy szóval érdekeseknek ígérkeznek a temesvári napok! A város képvisellete és közönsége jóindulatából biztosan számíthatni arra, hogy a legteljesebb, legnemesebb, »legmagyarabb« vendégszeretetben fog részesülni.

Az előkészítő bizottság »

A méz vámja.

A *Leipziger Bienenzeitung* m. é. decemberi számában állást foglal a német vámtarifa-javaslat ellen, mely szerint a méh-kaptárok, a bennük levő mézzel és méhekkel együtt 20 kilogrammig vámmentesek, 20 klgr.-on felül pedig mm.-ként 40 márka vám alá esnek s követeli, hogy vámmentes minimum egyáltalán ne állapittassék meg. Ezt olvasva kíváncsiak voltunk, ki ellen irányulhat ez a nagy buzgóság s kerestük a magyar statisztikai évkönyv 1900. évi kötetében a magyar korona országainak áruforgalmáról adott táblázatokban a magyar méznek külföldre kiviteléről és a kültöldinek Magyarországra behozataláról felvilágosítást nyújtó fejezeteket, — de hiába: ilyen czim abban a nagy könyvben nincs s ha méhészeti termékekben mégis volt vajami forgalom, az el van rejtve az *állati termékek* és *eledelek* közös gyűjtő fogalma alá, mindössze ezt az egy adatot találtuk: a magyar korona országainak kivitele *viassban* Oroszországba kitett 1898 ban 859 mm.-t 284000, 1899-ben 987 mm.-t 326000 és 1900-ban 744 mm.-t 232000 korona értékben, de hogy ezzel szemben a behozatal mennyi kárt okozott méhészeinknek, arról nem ad felvilágosítást a statisztikai évkönyv. Az osztrák-magyar vámterület vámtarifájának jelenlegi főcsoportjai diktálják ezt a mi foglalkozásunk eredményét elrejtő felosztást s ez a vámtarifa jelenleg revízió alatt áll. Épen azért szükségesnek látnók mi is, ha irányadó köreink az itt felölelt mindkét kérdést illetőleg akcióba lépnének, azaz igyekeznének kivinni, hogy a méhészeti termékeket a statisztikai hivatal külön kitüntetné az áruforgalmi kimutatásokban s a vámtarifának

olyan megállapítását vinnék keresztül, mely méhészeti termékeink értékesítésének az eddigieknél jobban kedvezne, mert bizony 60, illetve 84 korona ár mm.-ként nagyon vékony, a M. St. Évkönyv pedig ilyenről számol be.

(o. t.)

Útmutatás a kezdő méhész számára.

(Május.)

Május a virágok, a természet pompázásának hónapja, amelyet azonban sokszor tesz tönkre a fagyos szentek hidege. Hogy milyen lesz a ránk következő, ki tudná megmondani?! Annyi bizonyos, hogy májusban mindenkinek, s így a méhésznek is készen kell lennie a kellemetlen meglepetésekre, felfegyverzett családokkal kell a harcba mennie. Ha az eső a napfényes idővel hideg nélkül váltakozik, pár nap alatt felbuzdul a mező és ontja virágait, pompáznak a fák bokrétái s misem akadályozza méheinket a teljes erővel megindult hordásban. De ki állhat erről jól?! S ha akadály lép közbe, vajjon ki meri állítani, hogy a gyenge családok éppen úgy képesek lesznek vele megküzdeni, mint az életre erősek? A májusi időszak próbálja ki a méhet, mert ekkor minden összejő. hordás, fiasítás egyaránt.

Épen ezért igyekeznünk kell, hogy egyik se történjék a másik kárával s úgy kell rendezni a kaptárt, hogy mindkettő számára legyen hely, ha megjön számára az alkalom. Rakjunk tehát a fiasításos lépek közé dolgozós sejteket s legyen gondunk arra, hogy annyi mindig, de több sohse legyen, mint amennyit a család elfoglalni képes. Az így elrendezett kaptárban élénk munka indul, kedvvel végezik a dolgozók a hordást s az anya a petézést, mert a méh a fiasítása közt üres lépeket meg nem tűr és pár nap alatt — ha az időjárás kedvező — szűk lesz nekik a hely, az utolsó keretre szorulnak. Ekkor aztán megismételjük a keretek tartítását s így bővítjük a költőtér mindaddig, míg egészen meg nem telt.

Akinek dolgozós lépe nincs elég, az müléppel dolgozzék, de vigyázzon rá, hogy mindig egész lapokkal beragasztott kereteket adjon a családnak, mert ha ezt nem teszi, a család maga igyekszik azt teletölteni, aminek megvan az a veszedelme, hogy here-

lépet építenek, amit egyedül a dolgozós és mülépek alkalmazásával hárrhatunk el.

Amint a költőtér megtelt, itt az ideje, hogy megnyissuk a mézürt; de addig nem volna ez gazdaságos dolog, mert amit megnyerünk időben, azt sokszorosán elvesztjük az erőben, amelyet kisebb népességű család a nagyobb üres tér megtöltésére fordítani kénytelen. Ha a leszedett fődődeszkácskák helyére Hanneman-rácsot fektetünk az egész felületen, kezdetben elég három kerettel megnyitni a mézürt, még pedig legbelől egy üres, utána a méhek felszoktatása végett egy fiasításos, végre ismét egy üres lépet. A mikor a méhek a mézgyűjtést abba a három keretbe megkezdték, a népesség arányához s a hordás mérvéhez képest üres keretekkel folytatjuk a mézürt bővítését. A kis ablakot a keretig toljuk s a kívül szabadon maradó rácsot fődődeszkácskával leborítjuk s ezzel megakadályozzuk, hogy a méhek az ablak és ajtó között feljárjanak.

A májusi hordás eredménye vidékenként nagyon különböző, mert ott, ahol a repcze óriás táblákban sárgálík a mezőn, s az akác már májusban kibontja illatos fűrtjeit, egészen más az eredmény, mint ott, ahol csupán a vadvirágos mezőnek tarkáló pázsitja nyújtja még ilyenkor a méhek számára a legelőt. Éppen ezért májusban még csinján bánjunk a pörgetéssel, mert meg találjuk adni az árát. A repcze, akác vagy fehér lóhere mézének csábító ingere ne vegyen rajtunk erőt mindaddig, míg családaink életét minden eshetőség ellen nem biztosítottuk mert a lépes méz sohasem felesleges a méhésztartásban: mindig szükséges lehet az egy-egy gyengébb család felsegítésére.

De míg így a hordás és fiasítás munkájában gyönyörködünk, nem szabad elmulasztanunk a méhek természeti szükségéről is gondoskodni, mert mindkét gyönyörűségünk méheinknek is az, s a vizről való gondoskodás elvonja őket a többi munkától, ha rögtön a méhes előtt elibük nem tesszük a vizet uszódeszkácskával ellátott vályuban.

Ezenkívül a tisztaságra gondolnunk fő kötelességünk e hónapban is, mert a viasz moly könnyen tanyát üthet a méhesben. Tisztogassuk azért a hulladékot, a viasz mormorsalékot minden héten legalább egyszer, esős időben többször is, mert ilyenkor még a

rendesnél is kisebb mértékben képesek erre a méhek s még ha el is tudnánk érni, hogy feleslegessé tegyék ebbeli munkánkat, a mézelés sikerét kockáztatjuk vele. Ne sajnáljuk azért a munkát, amelyet a kasok aljának s a kasok fenékeszkáinak tisztogatására fordítunk. Családaink erőssége, háborítatlan nyugodt munkája dúsan visszafizeti fáradságunkat.

Fejő.

A méhek élősdije.

Valamint a társadalomban az emberek számtalan ellensége s az ellenség mellett igen sok élősdije akad, a kiktől — miktől — sok esetben csak a legéberebb elővigyázat, vagy ha már megvan e baj, a legfigyelmesebb tisztítás és óvakodás mentheti meg az alkalmatlan élősdiék táborától; úgy minden állatnak, növénynek megvan a maga élősdije, s némelyek oly vehemensen lépnek föl, hogy az emberi ész, tudomány s minden ügyesség kárba vész s tétlenül kell néznie az embernek az állatok, s különösen a növények elpusztulását a veszedelmes élősdiék megtámadása következtében. Pl. a szőlőnél a filloxera, az almánál a vértetű.

Én ez alkalommal nem ezekről kívánok szólni, hanem a méhek egyik igen alkalmatlan élősdiéről, a *méh tetüről*, a mely, habár a méhek végromlását nem is idézi elő, de a fejlődésben, a munkában a méheknél igen zavarólag hat, s ezért igen jó tudni, hogy mi a legsikeresebb módja annak, ha valamelyik törzs ez alkalmatlan élősdiék által ellepetett, a család fenntartásával elpusztítását hogyan lehet sikeresen végrehajtani.

Ezelőtt 5—6 évvel a betelelés alkalmával egyik méhcsalád anyjánál valami igen ismeretlen, különös s nagyon föltűnő jelenséget tapasztaltam; az anyának a torján — a fej és potróh közt — egy sajátságos sötétbarna gyűrű futott keresztül, a mi az anyát azon a helyen $\frac{1}{3}$ -dal vastagabbá tette a rendes szokott állapotnál. Úgy nézett ki, mint a gazdag pénztözsér menyasszonyának az ujja a százakat érő vastag jegygyűrűjével, csak a színben volt különbség. Azt is hittem *laikus* eszemmel, hogy ez anya talán valami fejedelmi sarj nagyreményű here ivadékaival lesz eljegyezve, s a világ méhésztudósainak bámulatára, a szélrózsa valamelyik irányából az olcsó-zonán tudtam és hírem nélkül, a magam tulajdonának vallott családanyának küldte eljegyzési simbolumaként.

A jelenség különös volta a munkámban teljesen megakasztott; egy darab ideig néztem, bámultam, végre úgy egyeztem ki magammal és az anyával, hogy bizonytalan időre visszahelyezem birodalma trónusára, s ott hagyom, míg a méhésztudomány akkor általam ismert királyait, szaktekintélyeit írásban megkeresem, hogy mi lenne az, a mit én *az én anyámon* fölfedeztem.

Kinek irtam volna először másnak, mint a méhészek apjának, a veterán méhészkirálynak Abend András tanár úrnak; ha ő erről, illetve ilyesmiről nem tud, akkor Dzierzon uramat is hiába keresném fel (t. i. németül ha tudnék), mert fölvilágosítani ő sem tudna. (Természetesen Nagy Jánost — a többiek közt annyira kimagasló méhésztekintélyt — az én tanuló korombeli jó barátomat, erről az oldaláról nem ismertem még, így hozzá fölvilágosításért nem is fordúlhattam.)

Irtam tehát Abend bácsinak, leirtam a dolgot úgy, a mint volt; Abend bácsi a szives válaszszal nem sokáig késett, megírta őszintén, hogy az, a mit én az anya körül észleltem, világért sem *sötétbarna arany jegygyűrű*, hanem valóságos — tisztelettel legyen mondva — *méhtetű*. Hozzá tette még, hogy csak figyelmesen vizsgáljam meg a nevezett birodalom királynéjának alattvalóit is, mert okvetetlen találni fogok minden egyes méhpolgáron, ha nem is gyűrüt méht . . .ből, de egyet-kettőt, a mely az érintés után jobbra balra futkosni fog, bizonyosan találni fogok. Hozzá megadta a jó tanácsot is, leírta a pusztító ellenszert, t. i. tartsam a birodalom területét kívül is, belül is tisztán, a birodalom határain belül, felnyitva annak szorosait, sokszor és gyakran dohányfüstöt bocsássak a nép alá, attól az élősdiék elkábulva lehullanak, s azután onnan kisöpörve elégetés által könnyen meg lehet semmisíteni.

Miután ezen értesítést, illetve jó tanácsot a jó bácsitól vettem, megfigyeltem a család — hogy is mondjam — a birodalom népét egyenként, s nagy bámulatomra ebben Abend bátyámnak teljesen igaza volt, mert csakugyan nem láttam olyan méhet abban a családban, hogy legalább egy-két élősdit ne hordozott volna a hátán.

Hozzá fogtam azonnal a tisztításhoz, füstöléshez; először gyengén, s miután így az élősdik nem pusztult, olyan füstöket eresztettem a kasba, hogy a szegény méhek seregestől hullottak

elkábultan a kaptár aljára, s csak nagy későn birtak kijózanodni s valahogyan kinnal-bajjal a lépekre felmászkalni, s miután a méh feltakarodott, azonnal hozzáfogtam az élősdi kisöpréséhez; de a legnagyobb bámulatomra egyetlen egyet sem voltam képes soha kisöpörni, mert nem volt lehullva egyetlen sem.

Gondoltam, hátha az anyáról talán mégis sikerült az élősdi-eket elriasztanom. Kikeresem megint az anyát. A legnagyobb bámulatomra a gyűrű most is ott éktelenkedik, mint azelőtt hetekkel.

Kétkelkedtem Abend bátyám tudományában (pedig igen kár volt) úgy gondoltam, hátha ez a jelenség olyan valami, a mit a gyakorlatban, még Abend bátyám sem észlelt soha; pedig a gyakorlatban -- hitem szerint — ntólérhetlennék képzeltem.

Megkerestem tehát a méhész királyok főfő felügyelőjét Kovács Antal urat Budapesten.

Leírtam a dolgot neki is úgy a mint volt és van. Leírtam, hogy a vélt ellenséget Abend tanár ur ajánlatára így és így igyekeztem eltávolítani, de fájdalom nem sikerült.

Tisztelettel legyen mondva, ő is igen szivesen és elég rövid időn válaszolt is, semmivel sem irt sem többet, sem mást, mint a mit Abend bátyám irt.

Most tehát hinnem kellett, hogy az a sötétbarna gyűrű mégsem gyűrű s hozzá nem is nász — hanem, bizonyosan az lesz, a mint a két szakteknitély nekem leírta és megnevezte. Bele törődtem; de kipusztítani az évben mégsem sikerült.

A pusztítási kísérletezéssel a meleg ősz eltelt; egyesíteni nem mertem, attól tartván, hogy az élősdiék majd a méhállományam elfogják lepni, s idővel elpusztulnak bele az egész telepemen levő — nekem annyi örömet, s kedves munkát adó, s aránylag sok hasznot hajtó *jószágaim*.

A véletlenre bízom. A családot beteleltem úgy a mint volt az élősdiékkal együtt. A tavaszi kirepülésnél első dolgom volt ezt a családot megfigyelni; minden kirepült méhen rajta volt most is az élősdiékből 1—2. A hogy az idő engedte, megvizsgáltam az anyát is. Az élősdiékből álló gyűrű (mert abból volt) ott volt az anya körül; a hogy hozzá értem, szép lomhán megmozdult, de el nem távozott.

Tudatlanságomban, nem volt mit tennem, az anyát vissza

helyeztem, a családnak békét hagytam. A törzs élt, szaporodott is, de nem gazdagodott, úgy a mint kellett volna.

A rajzás után egy másod raj megtermékenyült anyját kikerestem, az élősdiectől ellepettet szintén kikeresve, elpusztítottam; s az élősdiecttel ellepett törzsszel 24 óráig éreztetve az árvaságot, szoktatóban az új anyát betettem.

A törzs szívesen fogadta a friss anyját, láthatólag örvendett a cserének; a kijárók élénkebbek, a benn levők vidámabbak lettek.

S mi történt? alig két-három hét múlva az élősdiect a kaptárból tellesen kipusztultak, elvesztek, úgy, — jó órában legyen mondva, — hogy soha az én méhtelegeimen elő nem fordult egyetlen egy sem többet.

De az anya változtatásában ez egy esetben nem láttam elegendő okot arra, hogy kilehessen mondani, miszerint az élősdiect (méhtetű) által ellepett törzs, csak úgy menthető meg, ha a beteges anya megsemmisítetik, s helyes fiatal termékenyült anyával foglaltatjuk el.

Az alkalmat szint' úgy vártam, hogy ilyen eset előforduljon, s kísérletezés alá véve a törzset, láttam, csakugyan elég-e az anya eltávolítása arra, hogy utána az élősdiect is eltávozzanak?

Egy pár évre, az elbeszélte eset után, apósom méhesében, hol a fontosabb operációkat én szoktam elvégezni, egy parasztkas méhein megint észrevettem az élősdiectet. Ez rajzás előtt volt. A család elég népes és gazdagnak látszott. Természetesen, mivel a törzs kupkasban volt, az anyát nem kereshettem ki, hogy azt is megvizsgáljam. Elhatároztuk, hogy füstöléssel, s más ajánlt szerekkel próbát teszünk az élősdiect elpusztítására; nem használt. Erősebb szert a méhek elpusztulása nélkül alkalmazni nem lehetett. Vártunk, hogy rajozzék meg, s azután a rajt kaptárba téve, az anyát kikeressük, elpusztítjuk, s fiatal anyával pótoljuk helyét. A rajra hiában vártunk. Az élősdiectől ellepett család — daczára a jó rajzási időnek — nem rajzott.

Nem volt mást mit tenni, a nagy fiasítás beszüntetése után, a kast kétfelé vágtam, a lépeket óvatosan kiszedtem. A műtét alatt, természetesen az anyát is felfedeztem, s ezen is rajta volt az a sötétbarna gyűrű az élősdiectből, éppen úgy, mint az előbb említett anyán. Az anyát megsemmisítettem. A lépeket keretekbe

szabva, népestül együtt a megszokott helyére kaptárba helyeztem. Egy pár nap mulva egy gyenge harmad raj anyját kifogva szoktatóban a családhoz tettem, a raj bogarait — mézes vízzel megpermetélve — egyesítés végett a mézürbe tettem. Az egyesítés és az anya elfogadás pompásan sikerült. Vártam, mi lesz az élősdiékkal? Reménységem nem csalt, egy pár hétre a család az élősdiéktól teljesen megtisztult, s él az a család, az enyémmel együtt ez mái napig; rajzott, gyűjtött pompásan.

Ezen esetekből azt következtetem, hogy a *méhtetűvel* ellepett családot, csak úgy lehet az alkalmatlan élősdiéktól megszabadítani, ha a betegségre hajlandó anyát (a baj ott van) eltávolítva, megsemisítjük. Más szer — a méhek megkímélésével — teljesen sikertelen.

Kérem a mélyen tisztelt méhésztársakat, ha ennél jobb és biztosabb orvosságát tudják, ne terheltessenek e becses lapban velünk is tudatni; ez a méhtenyésztésnek előnyére válik. A baj pedig gyakran előfordul, s kezdő méhésztudós nem tud magán segíteni, s hiszem örömmel veszi, ha a gyakorlott méhésztapasztalatait olvasva, tanulva, a baj előfordultával azonnal érvényesíteni tudja is.

Külömben győzzön a jobb.*)

Torda, 1902. márcz. hó.

Böllöni István,
állami isk. igazgató-tanító.

Magyarország méhészeti termelése.

A Magyar Statisztikai Évkönyv 1900. évi kötetének tanúsága szerint az utolsó öt évben Magyarországon az év őszén volt a *méhcsaládok* száma: a) közönséges kasokban 438,738, b) mozgó szerkezetű kaptárokban 215.882, a *termelt méz mennyisége* métermázsákban 34.852, *értéke* (1896—8-ban 60, 1899. és 1900-ban 84 koronájával számítva mmázsánként) 2,438.593 korona; a *termelt viasz mennyisége* mmázsákban 2.347, értéke (mmázsáját 200 koro-

*) A fenti cikk tárgyára nézve lapunk érdemes volt szerkesztője, *Bálint Sándor* dr. ur közölt nagyfontosságú dolgokat a szaklapok hasábjain, melyeket azonban sajnos, e cikk vétele óta az idő rövidsége miatt beszerezni s azonnal való válaszadásul kiadnunk nem lehetett. Épen ezért a jövő számban fogjuk azokat kimerítően ismertetni.

Szerk

nájával számítva) 469.440 korona, esett tehát *átlag egy méhcsaládra* 5.49 klgr. méz és 0.37 klgr. viasz. Ezen öt évi átlaggal szemben az utolsó, az 1900. év a következő adatokat mutatja: *mcs. sz.* 448.668 k k., 206.914 m. k., *t. m.* 38.508 mm. 3,243.417 k. ért., *t. v.* 2.884 mm. 576.800 k. ért., átlag 1 mcs. méz 5.87, viasz 0.44 kgr., ami azt az öröndetes tényt mutatja, hogy méhészetünk sikeressége emelkedő irányzatú. Megjegyzendő azonban, hogy 1899-el szemben, míg a köpük száma 769-el emelkedett, addig a kaptároké 5277 tel csökkent, mindemeillet a termelt méz mennyisége 4990 mmázsával, értéke 427.905 koronával, a termelt viaszé 565 mmázsával, értéke 113.000 koronával emelkedett, a minek okát abban kell keresni, hogy az 1900 év a méztermelésre kedvezőbb volt, mint az 1899., mit kétségtelenül bizonyít az, hogy az egy méhcsaládra eső átlagos mézmennyiség 0.79, a viasz-mennyiség 0.07 kilogrammal magasabb volt 1900-ban, mint 1899. ben. Érdekes megvizsgálni, hogy a termelt mézmennyiség és viasz miként oszlott el az ország különböző részein. Erre nézve a M. St. Évkönyv a következő felvilágosítást adja: I. a községek száma volt, melyekre a fenti és alábbi adatok vonatkoznak: a) a Duna balpartján 2345, b) a Duna jobbpartján 2687, c) a Duna-Tisza közén 526, d) a Tisza jobbpartján 1791, e) a Tisza balpartján 1524, f) a Tisza-Maros szögén 1075, g) Erdélyben (és pedig: 1. Alsó-Fehérm 180, 2. B.-Naszód 94, 3. Brassó 24, 4. Csik 71, 5. Fogaras 76, 6. Háromszék 105, 7. Hunyad 397, 8. Kis-Küküllő 111, 9. Kolozs 209, 10. Maros-Torda 143, 11. N.-Küküllő 125, 12. Szeben 80, 13. Sz.-Doboka 214, 14. T.-Aranyos 157, 15. Udvarhely 108) 2094. II. Mozgó kaptárban levő méhcsalád volt: a) 19.997, b) 31.041, c) 31.276, d) 6943, e) 17.266, f) 70.070, g) (és pedig: 1. 974, 2. 2120, 3. 2099, 4. 3142, 5. 313, 6. 2325, 7. 1073, 8. 661, 9. 4270, 10. 3047, 11. 1999, 12. 1207, 13. 2739, 14. 2014, 15. 2338) 30.321. III. Kasokban levő méhcsalád volt a) 52.766, b) 91.959, c) 31.488, d) 41.857, e) 49.709, f) 33.797, g) (és pedig: 1. 7272, 2. 15.340, 3. 907, 4. 11.947, 5. 2423, 6. 10.983, 7. 10.566, 8. 3985, 9. 18.694, 10. 13.481, 11. 7871, 12. 3857, 13. 18.956, 14. 8137, 15. 12.673) 147.092. IV. A termelt méz mennyisége: a) 3528, b) 8397, c) 3839, d) 2767, e) 3641, f) 3225, g) (és pedig: 1. 240, 2. 1460, 3. 85, 4. 1356, 5. 144, 6.

1265, 7. 290, 8. 171, 9. 1587, 10. 1746, 11. 185, 12. 149, 13. 1310, 14. 1078, 15. 1045) 12 111. V. A termelt viaszé: a) 173, b) 498, c) 462, d) 210, e) 184, f) 376, g) (és pedig: 1. 41, 2. 118, 3. 7, 4. 80, 5. 27, 6. 105, 7. 57, 8. 16, 9. 139, 10. 50, 11. 19, 12. 26, 13. 106, 14. 99, 15. 91) 981. VI. A méhtermékek értéke koronákban: a) 330.856, b) 804.903, c) 427,158, d) 270.959, e) 342 578, f) 430.147, g) (és pedig: 1. 28.365, 2. 146.168, 3. 8571, 4. 129 854, 5. 17.474, 6. 127.244, 7. 35.780, 8. 17.629, 9. 161.076, 10. 156.598, 11. 19.335, 12 17.821, 13. 131. 226, 14. 110.322, 15. 106 153) 1,213.616.

Ezen utóbbi értékek ugyanis a termelt méz és viasz értékét együttvéve tüntetik fel. Szó sincs róla, ezek nagyon érdekes adatok, a melyek még könnyű szerrel ki is bővíthetők. Nevezetesen azt látjuk belőlük, hogy Magyarországon a közönséges kasokban kezelt méhcsaládok száma még mindig több, mint kétszerese a mozgó szerkezetű kaptárokból kezeltkének, sőt az ország összes vidékei közül csupán a Tisza-Marosszögén mulja felül az utóbbi az előbbi, de ott aztán az arány épen fordítottja lesz az egész országénak, míg Erdélyben a kasok száma a kaptároknak épen ötszöröse — míg a Tisza-Marosszögén minden méhcsaládra átlag 4 korona értékű méhtermék esett, addig Erdélyben több mint 6 koronára rugott az egy méhcsaládra eső átlagos méhtermék értéke, ami azt is jelentheti, hogy nálunk jobban kifizeti magát a kasokkal való méhészkedés, de azt is, hogy ezt a nagy eredményt a méhek kénevezése, tehát rablógazdaság útján érik el az erdélyi méhészek és — sajnos — ezt látszik bizonyítani az a körülmény, hogy az egész ország területén 1899 ről 1900-ra ugy a kaptárok, mint a köpük száma csökkent s a méhtermékek értéke és mennyisége mégis egyaránt emelkedett. Ezt tehát csak úgy érthették el a méhészek, hogy egyes méhcsaládokat elpusztítva, az általuk gyűjtött méz-t és viaszt teljes mennyiségében hasznosították. Ismételjük, nem kívánunk ez alkalommal ebben döntő véleményt kockáztatni de mint figyelmet érdemlő dolgot kiemelni szükségessé tartottuk. Érdekes adatok tünnek ki, ha a méhészkedés területi eloszlását vesszük vizsgálat alá. Azt látjuk ugyanis, hogy esett Magyarországon egy méhcsalád a fenti beosztás szerint: a) 0,4, b) 0,3, c) 0,5, d) 0,6, e) 0,6, f) 3 és g) 0,3, átlagban 0,5

km²-re; kaptár azonban csak: a) 1'6, b) 1'4, c) 1'1, d) 4'6, e) 2'5, f) 0'5, g) 1'8, átlagban 1'9; míg kas: a) 0'5, b) 0'4, c) 1'1, d) 0'7, e) 0'9, f) 0'9, g) 0'4, átlagban 0'8 km²-re és a) 31, b) 46, c) 118, d) 27, e) 43, f) 95, g) 84, átlagban 77 méhcsalád egy községre, mivel pedig Magyarországon egy községnek átlagban 17 km² területe van s az összes községek közül 3520-ról nincsen adat, Magyarország területéből 59.840 km² lesrámítandó s ennek megtörténtével azt látjuk, hogy az országban a méhtenyésztés által birtokba vett területen 0.2 km²-re esik átlag egy méhcsalád. Midőn még kifejezzük sajnálkozásunkat afelett, hogy a fenti adatokat szolgáltatott *termelők* számát az évkönyvben hiába kerestük, szemlénket *egyelőre* berekesztjük, kijelentvén, hogy t. olvasóinknak a fenti adatokra vonatkozó megjegyzéseit köszönettel fogadjuk.

Fejő.

A mi dolgaink.

Mindenek előtt tudatjuk úgy a helybeli, mint vidéki mt. ig. választmányi tagjainkkal, hogy május 4-én vasárnap d. u. 3 órakor házsongárdi méhtelegünkön tartjuk első rendes tavaszi ülésünket, hogy egyszersmind láthassuk az gyönyörködhesünk, igen kedvesen telet méhcsaládainkban. De láthassuk egymást is megújodtan, épségben, egészségben, a szép természet ölében, hogy tanácskozzunk első sorban a felől, hogy miképp is tehessük minél impozánssabbá azt a »*temesvári méh ünnepélyünket?*« Sokan leszünk ott uraim, ebből a három birodalomból! S igyekezzünk úgy megcsinálni dolgainkat, hogy különösen »*idegen*« ügyfeleink s azok közt »*nagy*« Dzierzon apánk és a többi főmatadoraink meglegyenek elégedve velünk s jó hírünköt vigyék magokkal.

Különösen Abend és Nagy János lelkes erdélyrészi apostolainkhoz fordulunk, úgy félig-meddig hivatalos minőségben is kérve, hogy közvetlen érintkezéseikkel egytől-egyig megnyerjék az ügynek erdélyrészi testvéreinket, hogy ki-ki odahaza cseppecske produkcióját édes méhikéi példájára. De úgyszólva kiosztani is egyszersmind haladottabb társaink közt, hogy ki-ki miféle nevezetesebb darabbal jelenjen meg e világ piacon. Eszünkbe jut itt is halhatatlan Petőfink biztató szava székyel testvéreinkhez, hogy

»nem fajult még el.« S tudjuk, hogy szép számmal vannak e térlelkes mivelői is, és pedig őket megillető magaslatán dolgainknak.

Időjárásunk eléggé kedvezőnek mutatkozik s a már eddig történt jelentkezésekből következően, bizonytalannal meg leendő elégedve velünk br. Ambrózy Béla szaktanácsadó mesterünk az ő lelkes intéző társaival együtt.

Föl hát édes ügytársaim munkára! Senki ne kicsinyelje a kongresszussal kapcsolatos kiállításához történő hozzájárulását, mert hisz méhecskéink ők maguk dudolják, hogy »sok kicsi sokra megy.«

S most korán fogjunk a munkához, hogy minél szebben sikerülhessenek óhajtott tárgyaink. Bámulatos dolgokat foghatunk pródukálni, ha úgy haladnak méh törzseink, mint a közelebbi napokban, amikor már (ápr. 15), csaknem teljesített fiasítással erősebbek családaink. Elpusztulásról pedig egyáltalában nem is szólhatunk, — hála a Gondviselésnek — sem egyleti telepünkön, sem egyes kolozsvári társainknál; s így igen szép közel jövőnek nézhetünk elébe. Vajha már valahára különben igen kellemes a mi dolgainkra is elérkeznék Isten áldása!

Tudatni kívánjuk egyidejűleg mt. ügytársainkat, hogy gyakorlati méhészkedésüket e beállott virány idején is, minden vasárnap és csütörtök délutánján folytatni fogjuk érdeklődő társaink okulására. A hét más napjain pedig teljesen képzett egyleti méhészünk áll a szives látogatók készséges szolgálatára. Kérjük is minden Kolozsvárt megforduló s illetve itt járó tisztelt ügyfelünket egyleti méhészetünk megtekintésére.

Végül pedig ismételten fölhívjuk mindnyája szives figyelmét a temesvári kongresszussal kapcsolatos kiállításra történő jelentkezéssel főtítkár-szerkesztői hivatalunknál (magyar-utca 69. szám). Igen kedvesen vesszük, ha bejelentendő tárgyaikat is specifice megírják. Arra pedig szintén szivesen kérjük ügytársainkat, hogy pénzt mindig csak az illető pénztárosunk nevére (Biró Gyula tanár) küldjenek. Egyleti ügybeli levelezéseket pedig főtítkár-szerkesztőnek (Szentgyörgyi) czimezve, s úgy a Lapjainkba küldendő cikkeket, értesítéseket, levelezéseket is. Lap-reklamációk pedig bástya-u. 2. szám alatt levő főmunkatárs-kiadóhivatalunkhoz méltóztassanak intézni.

A februáriusi számunkban jelzett, s egyletünk méhésze által

készített kifogástalan egyes kaptárokat pedig, 6 korona árban, jöszmetelten ajánljuk ügyfeleink szives figyelmébe! Megrendeléseiket pedig kérjük mielőbb főtitkári hivatalunkhoz juttatni, hogy az elkészíttetés ügyében idejében intézkedhessünk.

Szentgyörgyi.

Külömfélék.

Méhészeti tanfolyamok. A gödöllői állami méhészeti gazdaságban a méhész munkásokat képező 2 éves tanfolyam április 15-én nyílt meg. Májusban és júniusban 1—1 hónapos tanfolyam lesz az erdő-, gát- és vasúti örök, továbbá kiscgazdák részére. *A tanítók és lelkészek számára július és augusztus hónapokban rendeznek ugyanott 1—1 hónapos tanfolyamokat.*

A rajt estig a fán hagyni nem tanácsos, mert csak azért telepedett oda, hogy az anyatorzstól való megválás izgalmait mintegy átphenje, s csakhamar fölkerelkedik, hogy állandó, biztos tanyát, lakásúl alkalmas üreget keressen magának (ezért vonúl be a nyílásával lefelé föléje helyezett kasba, melybe még a rajfű és higitott méz illata is csalogatja); a legtöbb raj tehát nem maradna estig a fán, hanem elillanna. De azért sem tanácsos estig ott hagyni, t. i. a fa ágán, mert a befogás után másnap is sok méh oda röpülne. Lecsillapodása után azonnal fogjuk be a rajt; a néhány szerte kóválygó méh nem vesz el, mert estig vagy a fa alá állított és kissé fölpöczkölt rajfogó kasba, vagy az anyatorzshöz bevonúl.

Pörgetés után az üres lépek visszaadásakor rendszerint ingerültebbek a méhek. Hintsük meg a kipörgetett lépeket kevés eső-, vagy patakvízzel: a méhek azonnal csillapultabbak lesznek, a lépeken nyalakodnak és ezzel még nagyobb szorgalomra is serkentjük őket.

Tartalom: Pályázati hírdetés. *Földmívelési m. kir. miniszter.* — A temesvári kongresszus programja. *Az előkészítő bizottság.* — A méz vámja. (o. t.) — Utmutatás a kezdő számára. *Fejő.* — A méhek élősdiije. *Böloni István.* — Magyarország méhészeti termelése. *Fejő.* — A mi dolgaink. *Szt.* — Külömfélék. — Hirdetések.

Nyomatott Gimán János örökösénél Kolozsvárt, Kossuth Lajos-utca 10. sz.

Apró hirdetések.

E rovatban az Erdélyrészi Méhészegyesület tagjai 2 sorig ingyen hirdethetnek; ezen fölül minden félhasábos petit sor 8 fill. Akik nem tagjai a méhészegyesületnek, soronként 16 fillért fizetnek.

Megrendelés céljából a következő szaklapokat ajánljuk:

Szárnyasaink. Az egyedüli magyar nyelvű baromfityenyészési képes szaklap, mely a baromfityenyésztés összes ágaival, a baromfiak betegségeivel és ezek gyógykezeléseivel foglalkozik. A lap az Országos Baromfityenyészési Egyesület hivatalos közlönye; szerkeszti Parthay Géza egyesületi igazgató. Előfizetési ára egész évre 8 korona, félévre 4 korona. Mutatványszámokat szívesen küld a kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-útcza 30. sz.

Vadászat és Állatvilág. Vadászati, zoológiai és kynológiai képes szaklap. Bárony István és Fónagy József közreműködésével szerkeszti Parthay Géza. Előfizetési ára egész évre 8 korona, félévre 4 korona. Mutatványszámokat díjlanul küld a kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-útcza 30. sz.

Szőlőszeti és Borászati Lap.

Megjelen Kecskeméten, minden héten csütörtökön. Szerkesztő és kiadó tulajdonos Maurer János Kétszempontter 189. sz. Előfizetési ára egész évre 8 K. félévre 4 K. egyes szám ára 20 fill.

Balogh Gergely, Csongrád-Mágoacson elad 4 métermázsa őszi, sárgás-színű tarlóvirág-mézet à 90 korona. Emdeni lúd, Plymuth-tyúk és ezek tojásai is kaphatók nála. Levelezésre válaszbélyeget kér.

Biedermann Ferencs

Erdélyrészi Műlépgyára Kolozsvárt, Rákóczy-ut, Kiloja 4 kor. 40 fill. 5 kilós postacsomag franko.

Viszontelárusítók kedvezményben részesülnek.

Eredeti cyprusi anyaméh 10 frank aranyban. A kinek majd kell, tudassa már most. **Szabó László** Vésztőn. Békesm.

Eladó méhanyák

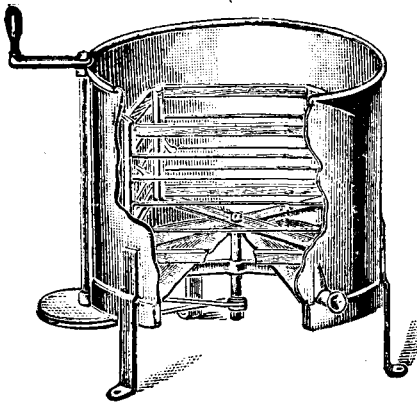
csak 2 korona. Szállításért jót állók, közlöttékért felelősség.

Petrovits Ferencs

okszerű méhnyenyésző.
Ó-Szőny. (Komárom vm.)

MAGYAR FÉMLEMEZIPAR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

VII., Gizella-út 53. sz. BUDAPESTEN. VII., Gizella-út 53. sz.

Ajánlja saját gyártmányu, kiváló minőségű méhészeti ezikeit a legelősbő gyári áron.

Mézpörgető-gépek,
4-féle szerkezetűek.

Hanneman-féle anyarács, egész új; szárnyaikat a méhek meg nem sérthetik.

Mézsűrő,
egyszerű és dupla.
Lépfődelező-tálczák.

Ismertető csillagok.

Viaszolvasztó üst, legújabb szerkezetű, 2-féle szerkezet.

Méztöltő edények.

Mézkieresztő-fazék, dupla fallal.

Méhpörmetezők.

Méhsöpítő-készülék.

Anyásító-készülék,
egész új.

Méhszöktető.

Rajföcskendező.

Etetőtálczák.

Méhészpipák.

Füstfűvők.

Füstölő-gépek (Smoker.)

Mézszállító-edények minden nagyságban.

Megrendelésre készítünk minden a szakmába vágó tárgyat.

Árjegyzéket magyar, vagy német nyelvben kíváratra ingyen és bérmentve küldünk.

Magyar Fémlemezipar R.-társ.

**Az első magyar
kereskedelmi méhtelep**

tulajdonosa:

Kühne Ferencz

Budapestben, (3—8)

I. ker., Attila-útcza 99. szám.

Kitüntetve minden kiállításon számos diszoklevéllel, arany- és ezüst-érmekkel, pénzjutalmakkal, oklevelekkel és elismerő iratokkal.

Szállítója számos méhészeti egyesületnek, a m. kir. méhészeti felügyelőségnek, a méhtenyésztési szakközögeknek, s a méhtenyésztés terjesztésével és tanításával foglalkozó szakintézeteknek, sat.

— *Az egyedüli kereskedelmi méhtelep, mely az ezredéves kiállításon a legmagasabb kitüntetést: a „Kiállítási nagyérmet” nyerte.* —

Műhelyeimben nagyban, kifogástalanul, pontosan és méltányos árban készíttetem és raktáron tartom a következőket:

Mindenféle méhkaptár, a kaptár-készítés eszközei, keretkészítőgépek, keretléczek, távolságkapcsok.

Hanneman-féle rács horganylemezből, teljesen tiszta, sima és pontos nyílásokkal.

A mézpörgetés és viaszolvasztás eszközei, méztartók, mézszállító bödönök és mézesüvegek, mint: kitünő jó mézpörgetők, viasz- és mézolvasztó-eszközök, mézesüvegek, mézesbödönök jó erős pléhből; továbbá öt kilós szállításra nagyon alkalmas bödönök.

A méhek kezeléséhez szükséges összes segédeszközök a legjobb anyagból. Keretfogók, keretvillák, a kaptártisztogatás eszközei, lép-fődelező kések és készülékek, anyazárkák, herefogók, herekirekesztők.

Minden kaptár, segédeszköz, sat. személyes fölügyeletem mellett készül és csak a legsikerültebbek kerülnek a megrendelőhöz. — Valamennyi tárgy a legjobb és a célnak leginkább megfelelő tartós, jó anyagból készíül. — A rendestől elütő kaptárokat és eszközöket csekély árkülönsséggel készítem.

Képes főárjegyzéket az 1902. évre kívánatra ingyen és bérmentve küldök.

Valódi Rietsche-féle mülépprések minden nagyságban, öntéses formákban.

Mülép amerikai hengergépen készítve, a legtisztább méhviaszból. A viasz tisztaságáért szavatolok.

A raj befogásához és elhelyezéséhez szükséges összes eszközök. Rajfogók és rajföcskendezők.

Az etető-eszközök különféle, legcélszerűbb nemei; továbbá itatóedények és itató-vályúk.

Füstölő- és védekező-eszközök, Füstölők, smokerek, pipák, füstölő- és elkábitó anyagok, méhészlőkák, szem- és orrvédők és keztyűk.

A méhészeti irodalom érmeikből a legjobb és a legkedveltebb szakmunkák.

Sótér Kálmán a „Méh és Világa”

művének első része két kötetben fele áron

rendelhető meg a „Méhészeti Közlöny”

szerkesztőségében.

LUCIO PAGLIA

nagy kereskedelmi méhtelege

CASTEL SAN-PIETRO EMILIA-ban. ITÁLIA.

Minden külföldi és nemzetközi kiállításon kitüntetést, az olasz király ő felsége részéről legmagasabb dicsérő elismerést nyert. — 32 évi gyakorlat. — Megrendelőinek száma évről-évre növekedik.

Legtisztább olasz fajú anyák,

továbbá $\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$ kgr. súlyú rajok szétküldése üres lépekkel, mézzel, viasszal. A megrendelések leggyorsabb és legpontosabb eszközlése. Az anyák **tiszta fajnevelésére** különös gonddal **csakis erős törzseket** használ a tulajdonos, kinek **ÁLLANDÓ felügyelete és vezetése a faj kiválóságára, termékenységére és szépségére** nézve, sat. a legjobb **biztosíték.** (1—4.)

Ki akar czélszerű, s e mellett olcsó méhészeti eszközöket, mint: **emalírozott, v. bádóg-mézpörgetőt** minden nagyságban, 16 koronától följebb, **fölül, v. alúl hajtó szerkezettel, lépfődelező eszközöket, viaszolvasztót,** továbbá fából, v. szalmából minden rendszerben készült **kaptárokat, méhészpípkát, kesztyűt, füstölőgépet, lépkést, keretfogót, rajfogó-készüléket, főcskendőt, anyásító-készülékeket, etetőedényeket, zárórácsot, tolókákat, keretszögező-gépet, távolsági kengyeleket, v. horgokat, szalmavánkosokat, méhésztűt, mézesüvegeket, méhészkönyveket, stb. ?**

Annak meg kell előbb hozatnia **ingyen** az **illusztrált** és a havi emlékeztetővel ellátott **Simmich-féle árjegyzéket,** mely egyúttal különleges prospektus a **Simmich-féle szalma-népkaptárokról, mézpörgetőkről, etető-készülékekről,** sat., s mely az **egyedül-gyártásra** átvett, szabadalmazott és a legnagyobb eredménnyel alkalmazott, s felelősség mellett **tiszta méhviaszból** készült **Alfonsus-féle mülépről**

is — kilója 4-80 kor., $3\frac{1}{2}$ kgr. 16-20 kor. — közöl ismertetést. Az egész mülép biztos beragasztásának módjáról minden küldeményhez nyomtatott utasítást csatolok. 4—12

SIMMICH F. első osztr.-sziléziai kereskedelmi méhtelege **Jauernig-ban (Osztr.-Szilézia).**

A legmagasabb állami érmekkel és miniszteri dicsérő-oklevelekkel, stb. kiténtetve